

Δεξιότητες

0.1 Μέρος I - Ορισμοί

Ορισμός 0.1.1. (ανατροφοδότηση) Ανατροφοδότηση (*feedback*) είναι η συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με τις επιτυχίες που έχει σημειώσει ένα άτομο στο πλαίσιο της προσπάθειας που έχει καταβάλει, αλλά και η παροχή πληροφοριών στον εξετασθέντα.

Ορισμός 0.1.2. (αυτοαξιολόγηση και ερετοαξιολόγηση) Αυτο αξιολόγηση (*self-assessment*) είναι η διαδικασία κατά την οποία οι μαθητές εξάγουν συμπεράσματα σχετικά με τη δική τους επίδοση, δηλαδή κρίνουν τις επιτυχίες και τα αποτελέσματα της προσπάθειας που έχουν καταβάλει κατά τη διάρκεια της μαθησιακής διαδικασίας.

Ερετοαξιολόγηση (*peer-assessment*) είναι η αξιολόγηση μαθητή προς μαθητή.

Ορισμός 0.1.3. (αναστοχασμός)

Αναστοχασμός είναι η κριτική εξέταση των πεποιθήσεων ενός ατόμου και ο έλεγχος από που αυτές πηγάζουν και προέρχονται, με στόχο την αναθεώρηση μιας εμπειρίας με βάση την κριτική αποτίμηση εννοιών και αντιλήψεων.

Ορισμός 0.1.4. (μεταγνώση)

Μεταγνώση (*meta-cognition*) είναι η ικανότητα αντίληψης από ένα άτομο των διαδικασιών της σκέψης του αλλά και αυτής των άλλων. Αναφέρεται στην επήγνωση του τι και του πως γνωρίζει κάτι και κατ' επέκτασιν, του τι πρέπει να κάνει για να μάθει κάτι νέο.

Ορισμός 0.1.5. (κριτική σκέψη)

Κριτική σκέψη (*critical thinking*) είναι η νοητική και συναισθηματική λειτουργία η οποία ενεργοποιεί επιλεκτικά και συνδυαστικά συλλογισμούς, γνωστικές και μεταγνωστικές δεξιότητες και στάσεις έτσι ώστε να γίνει επεξεργασία από διαφορετικές οπτικές γωνίες με τρόπο λογικό, μακριά από προσωπικές πεποιθήσεις και προκαταλήψεις, του πλήθους των διαφορετικών πληροφοριακών στοιχείων, με στόχο την κατάληξη σε λογικά και έγκυρα αποτελέσματα και κρίσεις/διαπιστώσεις και επιλογές.

Ορισμός 0.1.6. (δημιουργική σκέψη)

Δημιουργική σκέψη (*creative thinking*) είναι η ικανότητα του ανθρώπινου νού να αναζητεί και να βρίσκει διάφορες πρωτότυπες και εναλλακτικές ιδέες και λύσεις διαφόρων προβλημάτων.

Ορισμός 0.1.7. (ενσυναίσθηση)

Ως ενσυναίσθηση (*empathy*) ορίζεται η συναισθηματική ταύτιση με την ψυχική κατάσταση ενός άλλου ατόμου, και η κατανόηση της συμπεριφοράς και των κινήτρων του.

Τα συστατικά της λέξης αποτελούνται από τις λέξεις *εν*, *συν* και *αίσθηση*, υποδηλώνοντας την επέκταση της αίσθησης του ατόμου πέρα από τον εαυτό του.

Δεν είναι απαραίτητα το ίδιο με τη συμπάθεια, η οποία μπορεί να περιορίζεται μόνο στη συναισθηματική αναγνώριση, και γενικά να είναι επιφανειακή και μη αντικειμενική[4] ή τη συμπόνια -αν και ταυτίζεται πολύ συχνά με αυτή- η οποία υποδηλώνει πως πέρα από τη συναισθηματική ταύτιση το άτομο επίσης εκδηλώνει συμπάρσταση με την κατάσταση του άλλου ατόμου.